

Delfts goud / K.F. Wakker

Citation for published version (APA):

van Hooff, W. H. P. M. (2004). Delfts goud / K.F. Wakker. *Gewina*, 28, 54.

Document status and date:

Gepubliceerd: 01/01/2004

Document Version:

Uitgevers PDF, ook bekend als Version of Record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.tue.nl/taverne

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

openaccess@tue.nl

providing details and we will investigate your claim.

BOEKBESPREKINGEN

K.F. Wakker e.a. ed., *Delfts goud. Leven en werken van achttien markante hoogleraren* (Delft: Technische Universiteit en Rotterdam: Bèta imaginations 2002) (Technè, 6). 270 blzn., ill. ISBN 90 75961 200. € 49,-.

Binnen het Nederlandse universitaire bestel heeft de Technische Universiteit Delft ruim een eeuw lang een bijzondere positie bekleed. Weliswaar eerst als Polytechnische School en Akademie en later als Hogeschool, maar al die tijd was zij de enige hogere technische opleiding en algemene onderzoeksinstelling in ons land. Een lang verleden dat best gekoesterd mag worden, al was het alleen maar om de technische prestaties van onze voorvaders in hun juiste verband en licht te bezien. Hoewel de TU Delft redelijk veel aandacht heeft gehad voor haar verleden en de geschiedschrijving ervan (denk maar aan het kloeke gedenkboek van Baudet uit 1992), is er de afgelopen jaren, tenminste zo komt het op mij als buitenstaander over, meer en systematischer aandacht voor het uitdragen van het historisch en hedendaags belang van de Delftse kennis. Het Techniekmuseum is weer ingelijfd in de TU-organisatie en men startte met een reeks *Technè*. Hierin verscheen als zesde deel in 2002, bij gelegenheid van het 32e lustrum, een bundel met achttien portretten van leven en werk van markante en succesvolle hoogleraren uit de twintigste eeuw. Aan de hand van deze achttien uitgebreide biografieën wordt een staalkaart van de ontwikkeling van de uiteenlopende wetenschapsterreinen die de TU Delft rijk was gegeven, waarbij niet alleen hun persoonlijke ontwikkeling en die van het vakgebied, maar ook de maatschappelijke context geschetst wordt.

De redactie heeft de auteurs de vrije hand gelaten qua opbouw en inhoud (en ook lengte, die nogal uiteenloopt), waardoor een bont palet is ontstaan. Sommige portretten bevatten vooral een levensbeschrijving, andere gaan meer in op algemene ontwikkelingen binnen het vakgebied waarin de betreffende hoogleraar actief was, weer andere dragen het karakter van een essay. In de regel hebben de schrijvers nog persoonlijke herinneringen aan de betrokkene. Dat levert soms aardige details en een mooie menselijke maat op: de architect J.H. van den Broek die in een gele chevrolet vanuit Rotterdam kwam. Zijn ambt in Delft als hoogleraar architectuur (1947-1964) combineerde hij met het mededirecteurschap van het architectenbureau Van den Broek & Bakema en

dat kon hij mede doen doordat hij brieven schreef tijdens vergaderingen die hij voorzat, of opdrachtgevers belde onder begeleidingsgesprekken met afstudeerders. Andere tijden, andere zeden: de materiaalkundige Willie Burgers (1897-1988) kreeg zijn wetenschappelijke opleiding deels in Groningen, waar hij zijn studie scheikunde combineerde met een assistentschap bij de organisch chemicus Backer. Deze hield zijn salaris in, Burgers kreeg zakgeld, de rest kwam op een spaarrekening. Zijn afstudeeronderzoek werd tot in detail bepaald door zijn eerste leermeester aan de Universiteit van Leiden, de beroemde Ehrenfest. Die stelde toewijding aan de wetenschap als een principiële eis: hij ging ervan uit dat er pas later verloofd, laat staan getrouwd kon worden.

Het is duidelijk dat het met zo'n breed scala aan wetenschappen en hun beoefenaren welhaast ondoenlijk is om het onderzoeksveld en de verdiensten van de betrokkene voor de algemeen geïnteresseerde duidelijk te maken. De auteurs doen daar soms ook niet echt hun best voor:

hij (Kluyver) postuleerde dat in zijn algemeenheid in levende organismen de stapsgewijze dissimilatieve oxidatie van suikers verloopt met behulp van dehydrogenerende enzymen, of deze dissimilatie nu afhankelijk is van moleculaire zuurstof of niet'

De meest interessante passages voor mij betroffen toch veelal de achtergrond en opleidingsgeschiedenis: de broers Burgers, afkomstig uit een gezin van een postbeambte die ook gedreven was door een grote belangstelling voor de natuurwetenschappen en er onder meer een verzameling mineralen op na hield. Of de natuurkundige Kronig, met een heel andere, kosmopolitische achtergrond, die al op 15-jarige leeftijd, als eerste band van niveau zoals hij zelf later schreef, *Das Relativitätsprinzip* aanschafte. Uiteraard ligt de nadruk hier op de onderzoekskant, hoewel er ook goede docenten en, zeker zo belangrijk, organisatoren en bestuurders onder waren. Vraag blijft bij deze bundel voor wie zij eigenlijk bestemd is. De uitgave is verder goed verzorgd, de redactie is niet altijd even zorgvuldig.

Giel van Hooff

Hans Schippers, met bijdragen van Eddy Houwaart en Joep Huiskamp (Harry Lintsen ed.), *Heilzaam vlechtwerk. Biomedische technologie aan de*